

РЕШЕНИЕ

№ 1004

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7567** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройството на територията (ЗУТ).

Жалбата е подадена от Т. Г. Г. и И. А. Г. от [населено място] срещу Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024 г. на главен архитект на СО, с която на осн. чл. 135, ал. 3 от ЗУТ е разрешено да се изработи проект за подробен устройствен план /ПУП/ с териториален обхват поземлен имот с кад. ид. 12084.2747.2269 по КККР на [населено място], попадащ в кв. 35а на м. В., Р-н „В.“ и [улица], район В., с цел и задачи първоначално урегулиране на имот 12084.2747.2269 по КККР на [населено място] и обособяване на УПИ с конкретно предназначение, начин на урегулиране на поземлените имоти по чл. 17, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 110, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Оспорва се Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024г. в частта, с която се засяга имота на жалбоподателите № 12084.2747.2278, предвид изричното уточнение в жалба с вх. № САГ24-ГР00621/8/22.07.2024г.

В жалбите се поддържа незаконосъобразност на заповедта както следва: Твърди се, че жалбоподателите не са били уведомени за искането и не са дали съгласие за изработване на проекта за ПУП. Твърди се още, че с проекта за ПУП ще се засегне техния имот с кад. ид. 12084.2747.2278, като бъдат засегнати неговите граници. Сочи се още, че по отношение на собствения им имот е налице висящо административно производство по заявление чх. № РВР24-ТП00-33/05.06.2024 г.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. А., който поддържа

жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото. Сочи, че жалбоподателите не са давани съгласие за изменение на уличната регулация и именно в тази част оспорват заповедта.

Ответникът - главният архитект на Столична община се представлява от юриск. М., която моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

От представените по делото н.а. № 72, том I, рег. № 1190, дело № 68/2024г. от 23.02.2024г. се установява, че жалбоподателите са собственици на поземлени имоти с кад. ид. 12084.2747.2275, 12084.2747.2276, 12084.2747.2277 и 12084.2747.2278 по КККР на [населено място]. Видно от скица № 15-260058/15.03.2024г. на СГКК – С. имот с кад. ид. 12084.2747.2278 наподобява [улица], 12084.2747.2276, 12084.2747.2277 и 12084.2747.2269, с площ от 174 кв.м. и начин на трайно ползване – незастроен имот за жилищни нужди.

Съгласно н.а. № 13, том II, рег. № 2777, дело № 301/2023 г. А. Н. Лимонов е собственик на имот с кад. ид. 12084.2747.2269.

Производството пред административния орган е започнало по Заявление вх. № САГ24-ГР00-621/21.03.2024 г. от А. Н. Лимонов и Ц. Г. Лимонова с искане да бъде разрешено изработване на проект за подробен устройствен план ПУП за имот с кад. ид. 12084.2747.2269. Към заявлението са приложени: мотивирано предложение, задание за изработване с обяснителна записка, съгласно която от 12084.2747.2269 ще бъдат направени УПИ XVIII-2269 „за Жс“ с площ 576 кв.м., УПИ XIX-2269 „за Жс“ с площ 576 кв.м. и УПИ XX-2269 „за Жс“ с площ от 576 кв.м. Приложени са и доказателства за правото на собственост, комбинирана скица по чл. 16, ал. 3 от ЗКИР и доказателства за платена такса.

Така подаденото заявление е било връщано за отстраняване на недостатъци, като с вх. № САГ24-ГР00-621/4/09.04.2024 г. е внесен крайния вариант, в който е включено изработването на проект за изменение на улична регулация /ИПУР/ на [улица] в съответствие с изискванията на чл. 81 от ЗУТ.

Издадена е процесната Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024 г. от главен архитект на СО, обявена с Обявление № РВР24-ВК08-1061/1/12.06.2024 г. Видно от писмо на л. 24 от делото по обявлението на заповедта е постъпило едно Възражение с вх. № РВР24-ТП00-33/05.06.2024 г.

При горните установявания съдът формира следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, предвид удостоверяването за срочно постъпило възражение от Р-н „В.“, СО и доколкото с оспорената заповед се засяга имот, собственост на жалбоподателите.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорва се акт, с който допуска на изработване на проект за ПУП. Последното представлява предварителна процедура по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, при която се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, послужили като основание за издаване на окончателната заповед за одобряване или за отказ от изменение на ПУП. В тази процедура се проверява налице ли е искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ или

служебно задание по ал. 5 на разпоредбата, представена ли е скица – мотивирано предложение за изменението, както и се прави преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен, като в този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд - адм. д. 7539/21 г.; № 7144/21 г.; 7304/2021 г.; 5623/20 г. и др.

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.135, ал.3, във връзка с ал.1 от ЗУТ и заповед № САГ17-РД09-455/22.03.2021г. на кмета на Столична община за упълномощаване на главния архитект на Столична община (л. 16-23 от делото).

Съдът счита, че не са налице и съществени процесуални нарушения, нито противоречие със законови разпоредби, които да налагат отмяна на заповедта в обжалваната ѝ част и на основание чл. 146, т. 3 или т. 4 от АПК. Съществени са само тези нарушения на процедурата, които са довели или биха могли да доведат до резултат, различен от крайния в Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024 г., а такива не се установяват.

Самата заповед е издадена на основание чл. 135, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ и с нея се разрешава изработването на проект за ПУП-ПЗ за имот 12084.2747.2269 по КККР на [населено място], а не за неговото изменение, доколкото същият представлява неурегулирана територия. В тази част заповедта не се оспорва.

С втората част на Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024 г. (т.1.1, предл. 2) се изменя плана за уличната регулация от о.т. 145в до о.т. 422. Действащият регулационен план за територията е одобрен със Заповед № РД-50-90-332/16.09.1988 г. на гл. архитект на С., ПЗР и ИПУР с Решение № 48 по Протокол № 69/26.01.2023г. на СОС. Видно от приложената скица за пълна или частична идентичност според сега действащото ИПУР улица-тупик от о.т. 145в до о.т. 422 попада изцяло върху имот с кад. ид. 12084.2747.2278, който е собственост на жалбоподателите Т. Г. Г. и И. А. Г.. При внимателен прочит на искането за разрешаване за изработване на ПУП и съпоставяне на скица предложение (л. 36) и комбинирана скица за пълна или частична идентичност (л. 45) се установява, че улица-тупик от о.т. 145в до о.т. 422 се разширява в посока имот 12084.2747.2269, като изпълва изискването на чл. 81 от ЗУТ за бм. широчина. От последното съдът прави извод, че не е налице отнемане на части от имот, собственост на жалбоподателите. Самото предвидено разширение е за сметка на собствениците на новообразуващи се УПИ XVIII-2269 „за Жс“, УПИ XIX-2269 „за Жс“ и УПИ XX-2269 „за Жс“, части от 12084.2747.2269. Последното съответства на изискването на чл. 16, ал. 1 от ЗУТ.

В конкретния случай е направено искане по чл. 135, ал. 1 с представено скица – предложение по ал. 2 на разпоредбата /с нанесени корекции според указанията на административния орган/, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт.

За изменението на уличната регулация е налице основание по чл. 134, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от ЗУТ. Лицето(изход) към улицата на новите УПИ е предвидено да се осъществи по действаща и изменена улична регулация, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 от ЗУТ.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява, че

изменението на ПУП, за което е поискано разрешаване, съответства както на изискванията за устройство на територията, така и на ОУП на С.. По действащия ОУП на СО имота, предмет на плана попада в „Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване“ (Жм), съгласно т4 от Приложение към чл. 3, ал. 2 на ЗУЗСО, в която предвиденото предназначение и застрояване на новите УПИ са допустими. С последното са спазени изискванията на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ.

Установява се, че според предложението, по което се иска разрешение за изработване на изменение на ПУП не се засягат граници на съседни УПИ, а засягането на улици, подробно обсъдено по-горе е в съответствие с законовите изисквания.

Следва да се посочи и че нормата на чл. 135, ал. 1 ЗУТ не поставя като условие заявлението с искане за разрешаване на изработване на ПУП да бъде подадено от всички заинтересовани лица. Както беше посочено и по – горе това е предварителен етап на процедурата, в който не е необходимо да се посочва и правното основание, на което впоследствие, след получаване на разрешението, ще бъде процедирано изменението. Независимо от последното в заповедта е посочено правно основание по чл. 134, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от ЗУТ за разрешаване на изработването, а не както се претендира липса на съгласие по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ. Наличието на правно основание за изменения на плана следва да се посочи и да бъдат представени доказателства за наличието му едва на следващия етап, а именно при изработване и одобряване на изменението на ПУП, но не и на етапа на разрешаване за изработването.

Предвид изложеното и при извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК, настоящият съдебен състав достига до извод, че административен акт – същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му, съответен е на целта на закона. Поради това жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, и при направеното своевременно искане, на ответникът следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв., платим по равно от жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 33-ти състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Т. Г. Г. и И. А. Г. срещу Заповед № САГ24-РА53-412/04.06.2024 г. на главния архитект на СО, в частта, с която се засяга имота на жалбоподателите № 12084.2747.2278, а именно т. 1.1, предл. 2 касаещо [улица], Район „В.“;

ОСЪЖДА Т. Г. Г. и И. А. Г. да заплатят на Столична община сума в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването на съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: